

Ministerul Finanțelor a publicat normele de aplicare a noului Cod Fiscal

Aceste norme vin să clarifice prevederile Codului Fiscal fără a modifica în vreun fel regulile stabilite de acesta. Actualele norme insistă asupra unor exemple concrete cu privire la interpretarea unor prevederi ale Codului Fiscal susceptibile de neclarități.

Primul capitol, „Dispoziții generale”, clarifică ce se încadrează la „activități independente”, sfera și modalitatea de aplicare a metodelor utilizate la estimarea prețului de piață, pentru tranzacțiile între persoane afiliate. De asemenea, vine cu precizări despre tratamentul fiscal aplicabil în cazul reîncadrării formei unei tranzacții/activități de către autoritățile fiscale.

Clarificări generale:

Activitatea independentă versus activitatea dependentă este reglementată prin Codul fiscal și normele metodologice date în aplicarea acestuia astfel:

Prevederile Legii 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare definesc activitatea independentă ca fiind orice activitate desfășurată de către o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, care îndeplinește cel puțin patru din următoarele criterii:

1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului și a modului de desfășurare a activității, precum și a programului de lucru,
2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea pentru mai mulți clienți,

3. riscurile inerente activității sunt asumate de către persoana fizică ce desfășoară activitatea,
4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfășoară,
5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacității intelectuale și/sau a prestației fizice a acesteia, în funcție de specificul activității,
6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective,
7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terțe persoane în condițiile legii.

În acest context, orice activitate care nu îndeplinește condițiile pentru a fi independentă poate fi reîncadrată ca activitate dependentă.

Titlul II, „Impozitul pe profit”, stabilește regulile de încadrare și impunere pentru impozitul pe profit a diferitelor categorii de contribuabili, în funcție de formele de organizare și funcționare și de statutul lor fiscal. Stabilește regulile de determinare a rezultatului fiscal în cazul contribuabililor care aplică scutirea de impozit a profitului reinvestit și exemplifică elementele de calcul ale rezultatului fiscal care sunt incluse în baza impozabilă. Tot aici sunt aduse clarificări privind determinarea rezultatului fiscal al sediului permanent, legate de evitarea dublei impuneri precum și de alte aspecte internaționale. Se clarifică și încadrarea în sistemul trimestrial/anual de calcul și plată a impozitului pe profit a contribuabililor, în funcție de statutul acestora.

Titlul III, „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”, stabilește sistemul de impunere a veniturile microîntreprinderilor, detaliază categoriile de persoane juridice române care nu intră sub incidența sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor și clarifică începerea/încheierea perioadei impozabile în cazul înființării/lichidării unei microîntreprinderi, precum și data depunerii declarației în cazul microîntreprinderilor care își încetează existența în cursul anului. Totodată, clarifică în ce măsură microîntreprinderile nou-înființate aplică regimul favorabil prevăzut de Codul fiscal și aspecte legate de determinarea bazei impozabile pentru microîntreprinderi.

Titlul IV, „Impozitul pe venit” vine cu următoarele precizări:

- condițiile în care se acordă scutirea de la plata impozitului pe veniturile din activități independente, salarii și asimilate salariilor, pensii, activități agricole, silvicultură și piscicultură realizate de persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;
- actualizarea veniturilor neimpozabile, în înțelesul impozitului pe venit, pentru a corespunde cu legislația specifică, în baza cărora sunt acordate aceste drepturi;
- orice activitate desfășurată de o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, pentru a fi considerată activitate independentă, trebuie să îndeplinească cel puțin 4 din criteriile prevăzute de lege;
- corelarea prevederilor Titlului IV- Impozitul pe venit cu cele cuprinse în Titlul II – Impozitul pe profit, în ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor efectuate în scopul desfășurării activității independente, la stabilirea venitului net

- anual pe baza datelor din contabilitate;
- precizarea cursul de schimb utilizat la stabilirea echivalentului în lei a cheltuielilor deductibile limitat reprezentând contribuții la un fond de pensii facultative, potrivit Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare și prime de asigurare voluntară de sănătate, conform Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sume plătite în scopul personal al contribuabilului;
 - stabilirea tratamentului fiscal aplicabil veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală;
 - clarificarea tipurilor de venituri cuprinse în venitul brut din salarii sau considerate asimilate salariilor;
 - precizări privind includerea în venituri impozabile a avantajelor reprezentând contravaloarea contribuțiilor la un fond de pensii facultative potrivit legii și a primelor de asigurare voluntară de sănătate, conform legii suportate de angajator pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari peste limita prevăzută de lege;
 - clarificarea acordării deducerii personale fiecărui părinte/tutore pentru copiii minori în întreținerea căruia se află aceștia;
 - precizarea elementelor deductibile luate în calcul la stabilirea bazei impozabile pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor;
 - exemplificarea tipurilor de entități cuprinse în categoria “ entităților

nonprofit“;

- precizarea elementelor care sunt incluse în cota forfetară de 40% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului, pentru care contribuabilul nu este obligat să prezinte documente justificative;
- stabilirea regulii de determinare a venitului impozabil obținut de persoana fizică în urma operațiunilor de lichidare a unei persoane juridice;
- exemplificarea tipurilor de instrumente financiare care generează venituri impozabile din dobânzi;
- precizarea modalității de stabilire a venitului din operațiuni cu instrumente financiare derivate;
- clarificarea modalității de acordare a plafonului neimpozabil lunar pentru veniturile din pensii reprezentând drepturi primite în conformitate cu prevederile Legii nr.411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat și Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare;
- precizarea modalității de alocare a cheltuielilor efectuate în comun în situația în care un contribuabil desfășoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit și o altă activitate agricolă pentru care nu există obligația stabilirii normelor de venit;
- clarificarea modalității de stabilire a bazei de calcul a impozitului în cazul în care transferul dreptului de proprietate se realizează prin hotărâre judecătorească.

Potrivit Titlului V, „Contribuții sociale obligatorii” , contribuabilii, persoane fizice, obligați la plata contribuțiilor sociale obligatorii, în sensul că aceștia includ și acele persoane fizice care nu au domiciliul sau reședința în România și care, potrivit legislației europene aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, **datorează** contribuții sociale obligatorii în România.

Angajatorii care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit legislației europene aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, **datorează** în România contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor.

Același capitol stabilește sumele care se includ în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii, în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor.

Tot aici sunt specificate modalitățile de stabilire a bazei de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora și de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și care determină venitul net anual pe baza normelor anuale de venit.

Observații:

Cetățenii români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii de la angajatorii dintr-un stat membru al Uniunii Europene, al unui stat aparținând Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, respectiv, de la cei dintr-un stat care aplică un acord bilateral de securitate socială cu România **nu datorează contribuții de asigurări sociale în România pentru aceste venituri în România**. În cazul lor, se aplică regula potrivit căreia lucrătorii care se

deplasează pe teritoriul Uniunii Europene trebuie să facă obiectul unei singure legislații în materie de securitate socială, potrivit Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Persoanele fizice, cetățeni români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii de la angajatori români și sunt detașate într-un stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, se supun legislației din România și **datorează contribuțiile sociale obligatorii în România, numai în situația în care dețin formularul portabil A1 eliberat de Casa Națională de Pensii din România.** Formularul A1 dovedește exclusiv menținerea titularului acestuia la sistemul de securitate socială (asigurare pentru pensie, accidente de muncă și boli profesionale, asigurări sociale de sănătate, prestații familiale) din statul de trimitere (statul de care aparține instituția care a emis respectivul document).

Pentru persoanele fizice, cetățeni români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii de la angajatorii dintr-un stat care aplică un acord bilateral de securitate socială cu România se aplică prevederile din acordurile bilaterale în domeniul securității sociale. Condițiile detașării sunt similare celor prevăzute de regulamentele comunitare, singurul element care diferă fiind durata perioadelor de detașare și de prelungire a acestora. Instituția competentă în ceea ce privește determinarea legislației aplicabile în cazul lucrătorilor migranți este Casa Națională de Pensii Publice.

Persoanele fizice, cetățeni români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii într-un stat care nu intră sub incidența legislației europene aplicabilă în domeniul securității sociale și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România, **nu datorează în**

România contribuții sociale obligatorii pentru aceste venituri.

Titlul VI, „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”, clarifică termenului ”redevență” și regularizarea impozitului reținut la sursă pentru următoarele categorii de venituri:

- veniturile obținute de artiști sau sportivi rezidenți în state UE sau cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri;
- veniturile reprezentând dobânzi obținute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;
- veniturile din activități independente care sunt obținute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European.

Titlul VII, „Taxa pe valoarea adăugată” vine cu următoarele precizări:

- extinderea posibilității de a crea un grup fiscal și în cazul persoanelor care sunt administrate de organe fiscale diferite;
- clarificări cu privire la determinarea regimului de impozitare în cazul serviciilor complexe și a operațiunilor accesorii unei livrări/prestări, în concordanță cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu prevederile Directivei 2006/112/CEE privind sistemul comun al TVA;
- reglementarea aspectelor ce țin de aplicarea cotelor de TVA, ținându-se cont de modificările aduse prin Legea nr. 227/2015 și jurisprudența în materie.
- în ceea ce privește deducerea taxei pe valoarea adăugată, au fost preluate

principiile generale pe care se bazează deducerea TVA care derivă din jurisprudența CJUE, situațiile în care potrivit jurisprudenței autoritatea fiscală poate anula dreptul de deducere exercitat de persoana impozabilă, precum și limitele stabilite de jurisprudența CJUE în ce privește dovezile care trebuie solicitate operatorilor economici în ce privește deducerea TVA;

- în ceea ce privește ajustările de taxă, s-au stabilit norme adaptate modificărilor aduse Codului fiscal, în principal cu privire la aria de cuprindere a noțiunii de bunuri de capital și situațiile care impun ajustarea taxei. De asemenea, s-au stabilit detalii cu privire la normele tranzitorii aplicabile în cazul activelor corporale fixe care sunt considerate bunuri de capital numai începând cu data de 1 ianuarie 2016;
- referitor la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, normele de aplicare au fost adaptate la jurisprudența recentă a CJUE, cu privire la exercitarea dreptului de deducere încă înainte de înregistrarea în scopuri de TVA;
- în ceea ce privește facturarea, s-au inclus prevederi referitoare la autofacturile emise pentru ajustarea taxei deductibile de către beneficiari în situația în care intervin evenimentele care generează ajustarea bazei și furnizorii nu emit facturi pentru reflectarea acestora, în conformitate cu noile prevederi din Codul fiscal care vizează aceste aspecte. De asemenea s-au reglementat cu claritate informațiile care trebuie înscrise într-o factură cu privire

la adresa furnizorului/beneficiarului în cazul în care aceștia nu sunt stabiliți în România, sau sunt sedii secundare ale unor operatori stabiliți în România, precum și data care trebuie înscrisă într-o factură în funcție de momentul emiterii acesteia față de faptul generator de taxă;

- referitor la asocierile în participațiune, au fost stabilite criterii clare de aplicabilitate a prevederilor referitoare la asociieri și la modul în care funcționează acestea din punct de vedere al TVA, în concordanță cu jurisprudența CJUE în materie și, de asemenea, au fost incluse exemple în acest sens;
- s-au clarificat unele aspecte referitoare la aplicarea taxării inverse, în funcție de jurisprudența CJUE în domeniu și modificările/completările aduse prin Codul fiscal rescris. Au fost exemplificate în special livrările de construcții și terenuri pentru care se aplică taxare inversă, datorită complexității acestora.

Titlul VIII, „Accize și alte taxe speciale”, simplifică modul de constituire a garanțiilor pentru utilizatorul final care deține și calitatea de destinatar înregistrat. În acest sens garanția aferentă calității de utilizator final acoperă și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat.

Reglementează regimul fiscal de acordare a scutirii de la plata accizelor pentru produsele energetice obținute în totalitate din biomasă, respectiv, biocarburanți și biocombustibili, prin introducerea în sarcina utilizatorului a obligației de a notifica utilizarea acestora în scop scutit. De asemenea, au fost introduse condiții suplimentare de acordare a scutirii care trebuie îndeplinite de operatorul

economic utilizator al acestor produse energetice.

Titlul VIII clarifică regulile aplicabile în cazul marcării și colorării motorinei scutite de la plata accizelor, precum și a păcurei și a produselor asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, precum și a substanțelor admise pentru marcarea. Totodată, stabilește condițiile și modalitățile de aplicare a regimului accizelor nearmonizate pentru lichidele care conțin nicotină ce poate fi inhalată cu ajutorul unui dispozitiv electronic și pentru produsele din tutun încălzit.

[Titlul IX, „Impozite și taxe locale”](#), clarifică procedura prin care autoritățile locale pot stabili majorarea impozitului pentru clădirile și terenurile neîngrijite situate în intravilanul localității.

Totodată, vine cu precizări legate de modul de calcul a impozitului pe clădiri în funcție de destinația clădirii, respectiv pentru clădiri rezidențiale, clădiri nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice. Este clarificat și modul de calculul al taxei pe clădiri/teren în cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință încheiate pe o perioadă mai mică de 1 an.

Observații:

În cazul clădirilor cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, la adresa cărora este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Codul fiscal (se consideră clădire cu utilizare rezidențială)

În cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, la care se desfășoară o activitate economică, când se cunosc suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial, impozitul se calculează prin însumarea impozitului aferent

suprafeței folosite în scop rezidențial, calculat potrivit art. 457 din Codul fiscal, cu impozitul aferent suprafeței folosite în scop nerezidențial, calculat potrivit art. 458 din Codul fiscal.

[Titlul X, „Impozitul pe construcții”](#), clarifică aspectele legate de stabilirea bazei impozabile asupra căreia se aplică impozitul pe construcții.

Ordin al Ministrului Finanțelor Publice

Ordin al Ministrului Finanțelor Publice privind aprobarea procedurii de aplicare a Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2015

Ordinul nr. 2963/2015, publicat în Monitorul Oficial nr. 879/24 noiembrie 2015, aprobă procedura de aplicare a Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2015, privind anumite categorii de persoane fizice care nu datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile obținute din cedarea folosinței bunurilor.

În plus, ordinul aprobă modelul și conținutul formularului 602 – „Declarația pe proprie răspundere pentru exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor”.

Pentru exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, persoanele fizice avute în vedere de Decizie depun la organul fiscal competent formularul 602, însoțit de documente justificative cu privire la asigurarea

socială de sănătate încheiată în celălalt stat, după cum urmează:

- Documentul portabil A1;
- TR/R1 – Formular privind legislația aplicabilă;
- PM/R0101 – Certificat privind legislația aplicabilă;
- MD/R0101 – Certificat privind legislația aplicabilă etc.

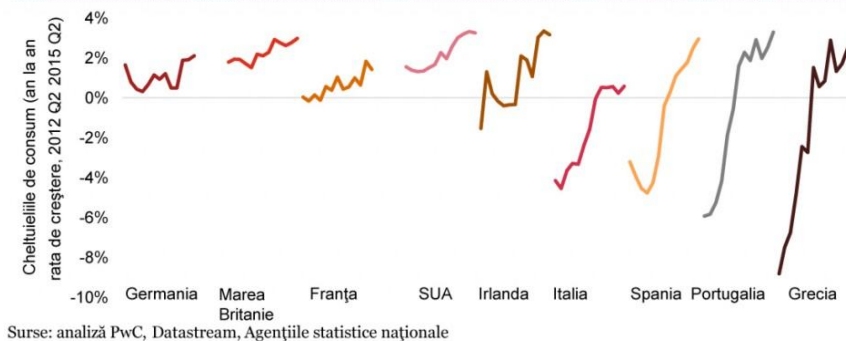
Prevederile Ordinului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial.

Se vor comporta consumatorii ca Moș Crăciun sau ca Hagi Tudose de sărbători?

Economiștii PwC au analizat tendințele în privința cheltuielilor de consum

Tendințele recente în privința cheltuielilor de consum arată o creștere între 2 și 4% față de anul trecut în termeni reali în cele mai multe economii occidentale (vezi graficul 1), ceea ce reprezintă o veste bună pentru retaileri și companii în perspectiva apropierei sărbătorilor de iarnă.

Fig 1: Economii periferice din Eurozonă au înregistrat o revenire spectaculoasă a consumului



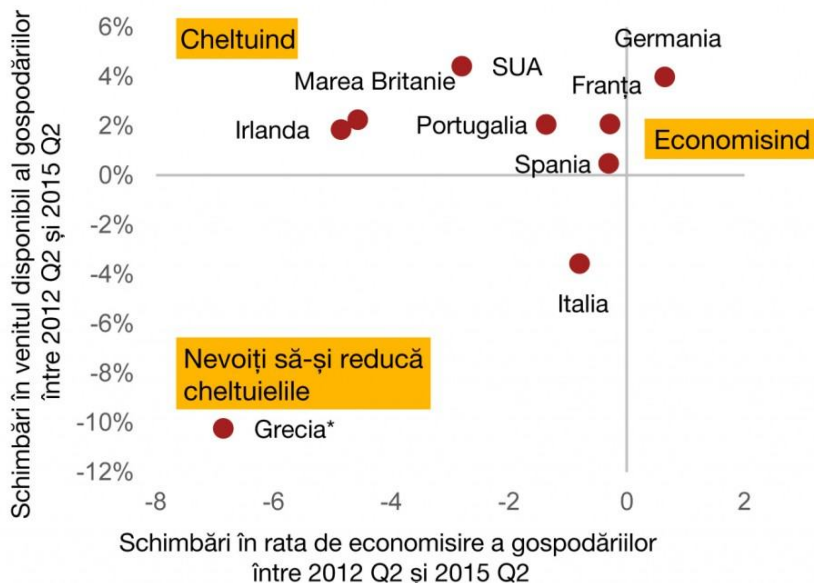
„Cheltuielile de consum sunt fundamentale pentru companii și pentru economii în general, iar în multe dintre statele analizate, consumul reprezintă două treimi din activitatea economică. De asemenea, consumul este principalul motor al veniturilor companiilor, ceea ce se corelează cu intențiile de angajare ale acestora”, a declarat Bogdan Belciu, Partener, Consultanță pentru Management, PwC România.

„În România consumul crește cu 6-7% anual pe fondul creșterii veniturilor populației și al reducerii TVA la alimente. În condițiile în care începând cu 1 ianuarie 2016 se va reduce și cota standard de TVA și vor intra în vigoare majorări salariale semnificative în sectorul public, ne așteptăm la o creștere susținută a consumului și pe parcursul anului viitor. Din păcate însă, o parte a acestui consum sporit va fi satisfăcută din importuri, ceea ce s-ar putea să antreneze o majorare a deficitului balanței comerciale și chiar presiuni de depreciere pentru moneda națională. România ar trebui să gestioneze cu prudență acest moment de accelerare a creșterii economice pentru a nu reveni la dezechilibrele macroeconomice ce au caracterizat perioada anterioară crizei financiare din 2008-2009”, a precizat Bogdan Belciu.

Potrivit economiștilor PwC, ambele motoare ale cheltuielilor de consum – venitul real disponibil și rata de economisire – au jucat un rol în această tendință ascendentă. Cele mai multe dintre țările analizate sunt într-o poziție favorabilă în care venitul real disponibil al populației a crescut, iar rata de

economisire a scăzut, însă în Germania rata de economisire a crescut, în ciuda creșterii veniturilor.

Fig 4: Gospodăriile sunt într-o situație economică relativ mai bună decât în urmă cu trei ani, cu excepția Greciei și Italiei



*Datele din Grecia sunt pentru perioada 2012 Q1 - 2015 Q1
Surse: analiză PwC, Eurostat, US BEA, OECD

Cu toate acestea, Grecia și Italia, rămân într-o situație dificilă, în care veniturile au scăzut, iar consumatorii au fost nevoiți să-și consume din economii pentru a contrabalansa această situație.

În perioada următoare ne așteptăm la o evoluție pozitivă a consumului în cele mai multe economii dezvoltate. În schimb, unele dintre economiile emergente – precum Rusia și Turcia (din pricina evenimentelor geopolitice) și Brazilia (din pricina problemelor economice) – s-ar putea confrunta cu o scădere a consumului.

„În situația în care consumatorii vor continua să dea dovadă de larghețe în perioada următoare și de mai puțină parcimonie, întregul sector de retail ar trebui să înregistreze vânzări foarte bune în perioada sărbătorilor de iarnă. În schimb, companiile și retailerii din unele economii emergente care se

confruntă cu incertitudini geopolitice și economice ar trebui să implementeze planuri de contingență în situația în care s-ar materializa riscurile cu care economiile lor se confruntă”, a conchis Bogdan Belciu.

CJUE reduce volumul documentelor justificative necesare pentru deducerea TVA



Lipsa documentelor justificative „suficiente” poate fi considerată în prezent principala vulnerabilitate pentru companii în cadrul inspecțiilor fiscale, în special pentru cele care achiziționează servicii. În practică, pentru a permite deducerea TVA, autoritățile fiscale pun accent pe justificarea prestării serviciilor prin solicitarea unui volum mare de documente justificative, o atenție sporită fiind acordată serviciilor de management sau de consultanță.

Nu era însă clar dacă această abordare era justificată în toate cazurile. Recent au fost aduse clarificări în acest sens. În urma unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), companiile care achiziționează servicii, cum ar fi, de exemplu, servicii de consultanță în baza unui abonament (servicii „on-call”), au dreptul să deducă TVA, numărul documentelor justificative necesare fiind redus în comparație cu alte tipuri de contracte.

Cazul unei companii din Bulgaria a clarificat problema

În cazul C-463/14 Asparuhovo Lake Investment Company OOD (ALIC), o companie bulgărească ce desfășura afaceri în zona de agricultură, horticultură și creșterea animalelor, a încheiat diverse contracte de abonament cu firme specializate în consultanță financiară, juridică și comercială.

Prin acele contracte, firmele de consultanță și-au asumat în contractul cu ALIC anumite angajamente, printre cele mai importante fiind: să fie disponibile pentru ALIC pentru consultanță, întâlniri și diferite angajamente, în fiecare zi de la orele 09:00 la 18:00 și, dacă este nevoie, și în afara orelor obișnuite de lucru; să asigure prezența unei persoane competente la birourile ALIC atunci când este necesar; să nu încheie contracte cu alte firme ale căror interese erau contrare cu cele ale ALIC.

În schimbul acestor angajamente, ALIC s-a angajat să plătească firmelor de consultanță o remunerație săptămânală, indiferent dacă beneficia sau nu de consultanță. ALIC a dedus TVA inclusă pe facturile emise de firmele de consultanță.

În urma unei inspecții fiscale, autoritățile fiscale din Bulgaria au refuzat dreptul de deducere al TVA pentru ALIC pe motiv că simpla încheiere a unui contract de abonament sub forma angajamentelor mai sus menționate nu constituie un serviciu în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu se poate determina tipul, natura și cantitatea serviciilor efectiv prestate. În mod particular, nu există documente care să ateste numărul de ore efectuate și nicio informație nu a fost furnizată legată de modul în care au fost stabilite prețurile.

Într-adevăr, așa cum a notat și CJUE, respectivele contracte defineau doar scopul serviciilor de consultanță, dar nu indicau un rezultat specific care să fie atins, un termen limită, modul în care vor fi primite respectivele servicii sau prețul pe fiecare unitate.

Care a fost concluzia CJUE?

Întrebarea principală adresată CJUE a fost dacă un contract de abonament, precum cel încheiat cu firmele de consultanță poate constitui o prestare de servicii care să intre în sfera TVA sau dacă este nevoie să fie efectuate servicii de consultanță determinate în mod specific pentru a putea da naștere dreptului de a deduce a TVA.

Pornind de la regulile generale ale legislației de TVA, CJUE și-a pus problema dacă există o legătură directă între serviciul efectuat și remunerația obținută de firmele de consultanță. Din start trebuie menționat că în materie de TVA acest principiu al legăturii directe stă la baza calificării unei tranzacții în sfera TVA sau nu.

CJUE a decis că, în condiții de legitimitate, se poate considera că angajamentele asumate de firmele de consultanță în contractele de abonament (prin care un furnizor a agreeat să fie la dispoziția unui client pe durata contractului) pot fi considerate servicii care intră în sfera TVA. Prin urmare, ALIC ar trebui să poată deduce TVA pentru serviciile primite, chiar și în lipsa unor documente justificative suplimentare care să demonstreze prestarea efectivă a activităților.

De ce este importantă această decizie pentru companiile din România?

În contextul în care, în cadrul controalelor fiscale, inspectorii pun un accent deosebit pe aspecte de formă, în special pe documente justificative, acest caz ar putea reprezenta un mijloc de susținere a dreptului de deducere a TVA pentru firmele care achiziționează servicii de consultanță și al căror drept de deducere a TVA este pus la îndoială de organele de inspecție fiscală în situații similare cu cele ale ALIC. Acest caz este de asemenea aplicabil în cazul contractelor intragroup (e.g. servicii de management, servicii juridice, financiare, resurse umane etc.) care permit solicitarea acestor servicii în baza unui abonament de la societatea-mamă sau de la un centru de servicii al grupului.

Acest caz este important mai ales în condițiile în care, noul Cod Fiscal, care va intra în vigoare de la 1 ianuarie 2016, prevede în mod expres ca “în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.” Totuși, și în prezent autoritățile fiscale sunt obligate să țină cont de deciziile CJUE.

După aderarea la Uniunea Europeană, România s-a obligat, printre altele, să respecte acquis-ul comunitar în domeniul TVA, precum și deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene, astfel că interpretările CJUE trebuie urmate de autoritățile fiscale din România, în vederea aplicării uniforme a legii de TVA, ținându-se cont și de circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte.

Decizia CJUE este într-adevăr una favorabilă pentru companiile care achiziționează servicii în baza unui abonament. Însă, aceste companii trebuie să țină în continuare cont de prevederile din Codul fiscal privind reconsiderarea unei tranzacții.

Astfel, Codul fiscal stabilește că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții / activități pentru a reflecta conținutul economic al acesteia.

De la 1 ianuarie 2016, organul fiscal va fi obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare / reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta. Astfel, autoritățile fiscale vor avea în sarcină demonstrarea necesității reîncadrării unei

tranzacții.

Concluzii:

- Justificarea prestării serviciilor achiziționate pe baza unui contract de tip abonament poate fi efectuată cu un volum redus de documente justificative;
- Începând cu 1 ianuarie 2016, autoritățile fiscale române vor fi obligate să respecte hotărârile CJUE în baza unor prevederi exprese din Codul fiscal (dar și în prezent autoritățile fiscale trebuie să respecte aceste decizii);
- Începând cu 1 ianuarie 2016, autoritățile fiscale române vor fi nevoite să motiveze necesitatea reîncadrării unei tranzacții.

Autor: Costin Manta, Manager Asistență fiscală, EY România

Cum alegi să nu trăiești visul american, ci visul românesc

Povestea de succes a antreprenorului Levente Hugo Bara, CEO Supremia Grup

Autor: Mihaela Matei – Special Projects Supervising Associate, EY România

Fiecare poveste de succes este unică. Povestea Supremia Grup a început în ianuarie 2001, iar pe 22 ianuarie 2001 Levente Hugo Bara tăia deja prima factură. Foarte determinat încă de pe băncile facultății de industrie alimentară să își realizeze visele, Levente Bara avea două opțiuni la momentul absolvirii:

fie să plece în Statele Unite să trăiască „visul american”, fie să rămână în România și să construiască un business.

A decis să rămână în România și să construiască cu multă muncă, viziune de business și leadership afacerea Supremia Grup. Rezultatele remarcabile i-au fost recunoscute prin acordarea titlului EY Entrepreneur Of The Year – România 2015, în cadrul ediției din acest an a programului EY Entrepreneur Of The Year.

Antreprenorul a concurat alături de alți 47 lideri de business în cadrul programului organizat de EY România și va reprezenta țara noastră în finala mondială EY World Entrepreneur Of The Year, unde va intra în competiție alături de antreprenori din peste 60 de țări.

Povestind despre cum a început afacerea proprie la doar 24 de ani, Levente Hugo Bara spune:



“Mi-am luat inima în dinți, aveam niște bani, dar foarte puțini, și am început cu importuri de amidon, de proteine din soia și alte ingrediente care se folosesc în industria alimentară. În 2002 am început să producem anumite ingrediente pentru industria alimentară și în 2004 am cumpărat un spațiu la Sântimbru, unde am construit prima fabrică, unde ne-am și mutat la sfârșitul lui 2005,” își amintește cu mândrie Levente Hugo Bara.

După 5 ani în noul sediu, compania s-a extins din nou, într-un sediu din Alba Iulia, cea mai mare fabrică de ingrediente alimentare din Sud-Estul Europei, rezultată în urma unei investiții de 9 milioane EUR. Dezvoltarea a continuat, iar în 2013 s-a instalat o linie nouă de mixare și ambalare care a crescut capacitatea fabricii cu 50%.

Curajul și asumarea a noi și noi riscuri au ajutat Supremia să

devină jucătorul numărul unu al pieței de ingrediente alimentare din România și unul dintre jucătorii importanți la nivelul pieței europene. Azi, Supremia are 280 angajați, numărul lor triplându-se odată cu deschiderea noii fabrici, exportă pe 4 continente și achiziționează materie primă din 80 de țări. Cifra de afaceri a atins 35 milioane EUR în 2015 și reprezintă o creștere de 10% față de 2014.

Creșterea accelerată a business-ului nu a fost însă un proces fără provocări. *„A fi antreprenor înseamnă a fi un luptător pentru că zilnic apar obstacole cu care trebuie să ne <<luptăm>> și să avem puterea de a merge mai departe”*, spune Levente Bara.

Au fost momente, spune antreprenorul, în care a fost nevoit să se împrumute de la prieteni, dar cu investiții continue în tehnologie, personal și infrastructură și prin implicarea totală a artizanului afacerii Supremia, rezultatele au venit.

Antreprenorul din Alba Iulia nu se oprește aici și vizează obiective ambițioase. *„Acum exportul reprezintă 16% din totalul cifrei de afaceri și anul acesta avem țintă 23-26% pentru export. Strategia noastră de creștere este foarte mult legată de piețele externe, ne dorim expansiune mondială și de acolo ne dorim să vină cea mai mare parte a creșterii afacerii. Bineînțeles că ne dorim să creștem și pe piața internă și să ne menținem poziția de lider pe care o deținem din 2010”*, afirmă CEO-ul Supremia.

Pentru a susține această creștere, Supremia creează 3-4 produse noi în fiecare lună, prin departamentul de 15 ingineri dedicați acestei activități. De asemenea, Levente Bara are în plan construirea unui centru de inovație în valoare de 3,65 mil EUR pe o suprafață de 2000 metri pătrați, care să fie dedicat cercetării și inovării în domeniul alimentar. De notat faptul că Supremia nu este însă doar un furnizor de condimente, ci și de rețete – o veche pasiune a antreprenorului.



„Am fost un copil sărac, nu am avut sprijin decât din partea bunicii, cât au putut și ei. Copiilor de azi le lipsește motivația, vreau să fiu un model și să arăt că se pot muta munții din loc prin muncă. Am crescut cu bunicii, ei au fost modelele mele. Vedeam cât de greu le era să susțină familia. Veneam acasă, învățam, mă jucam, dar mergeam și la sapă ca să le arăt că sunt copil bun, dar am realizat că aceea nu e viață și așa, singur, mi-am creat propriile aspirații”, spune Levente Hugo Bara.

Levente Hugo Bara a concurat alături de alți 47 de antreprenori în cadrul competiției EY Entrepreneur Of The Year – România 2015, fiind câștigătorul marelui titlu **EY Entrepreneur Of The Year – România 2015**. Ceilalți doi câștigători ai programului au fost Cristian Ispas, Motivation – care și-a adjudecat titlul Social Entrepreneur Of The Year și Dan Isai, Salad Box – căruia i-a fost înmănat titlul Emerging Entrepreneur Of The Year.

Perspectiva de rating a României

Agenția de rating Moody's a îmbunătățit perspectiva de rating a României de la stabilă la pozitivă și a reconfirmat rating-ul suveran la Baa3 (grad investițional).

Decizia agenției de rating reflectă progresul semnificativ înregistrat de România în corectarea dezechilibrelor macroeconomice și în reducerea vulnerabilităților economiei la șocurile externe, creând astfel premisele pentru o creștere

economică solidă. De asemenea, eforturile susținute din ultimii ani în procesul de consolidare fiscală și de reducere a deficitului bugetar, dar și în stabilizarea nivelului datoriei publice guvernamentale, sunt factori cheie care au contribuit la îmbunătățirea perspectivei de rating.

Moody's întărește prognozele oficiale și apreciază că România va cunoaște o accelerare a creșterii economice de 4,1% în anul 2016, față de 3.5% estimat pentru 2015, pe fondul unei expansiuni robuste a consumului privat și creșterii investițiilor.

Astfel, agenția subliniază că perspectivele de creștere economică pe termen mediu ale României sunt mult mai favorabile decât cele din Bulgaria, Spania, Portugalia sau Ungaria. De asemenea, nivelul datoriei publice guvernamentale a României se va menține în continuare la un nivel stabil, fiind estimat la 39.4% pentru anul 2015.

Totodată, Moody's estimează că România va continua procesul de convergență cu statele membre ale Uniunii Europene cu efecte pozitive asupra întăririi capacității administrative a țării.

**Industria creative
generează 3% din PIB-ul
global**

Studiu EY: Industria creative generează 3% din PIB-ul global și oferă locuri de muncă pentru 1% din populația globului

- Europa este a doua cea mai mare piață a industriilor creative din lume cu venituri de peste 700 miliarde USD

și 7,7 milioane locuri de muncă

- **7 din Top 10 cele mai vizitate muzee din lume sunt în Europa**
- **30 din cele 69 „Orașe creative” ale UNESCO sunt orașe europene**

Toate cele 11 industrii creative și culturale (Culture and Creative Industries – CCI) fac parte integrantă și joacă un rol din ce în ce mai important în economia globală. În anul 2013, acestea au generat venituri de 2.250 miliarde USD (3% din PIB-ul mondial) și au asigurat 29,5 milioane locuri de muncă. Vânzările globale generate de aceste industrii sunt mai mari decât cele din serviciile de telecomunicații și depășesc PIB-ul Indiei. 1% din populația activă a lumii este angajată în industriile creative, depășind populația Coreii de Sud, sau numărul total al locuitorilor din Paris, New York și Londra la un loc. Acestea sunt rezultatele primului studiu care analizează 11 industrii creative la nivel global, intitulat [*Cultural Times*](#), realizat de EY pentru Confederația Internațională a Societăților de Autori și Compozitori.

“Cultura și creativitatea reprezintă, fără îndoială, un liant care unește nu doar inimi și suflete, ci și întregi societăți și națiuni. Într-o lume care se confruntă adesea cu fenomene disruptive și revoluționare – din punct de vedere economic, social, politic și tehnologic – creativitatea și cultura au legat istoric și natural trecutul nostru de prezent și viitor,” spune Elena Badea, Head of Brand, Marketing and Communication, EY Romania.

În cadrul celor 11 industrii, două tipare ies în evidență:

1. Distribuția de masă versus agilitatea de acțiune: Artele vizuale și televiziunea sunt piesele de rezistență din acest angrenaj, deținând peste o treime din valoarea economică generată de CCI (39% din vânzări și 35% din locurile de muncă). Cu doar 6% din angajați și 4% din vânzările CCI, radioul și sectorul jocurilor se situează pe ultimele locuri

și sunt cele mai puțin dezvoltate, însă evoluează în piețe dinamice.

2. Venituri versus volum de muncă: Publicitatea, ziarele și revistele, precum și arhitectura reprezintă sectoarele CCI care generează cele mai mari venituri (38% din totalul vânzărilor CCI) raportate la numărul de angajați (doar 22% din locurile de muncă per ansamblul CCI). Pe de altă parte, cu 46% din locurile de muncă și doar 17% din venituri, muzica, filmul, artele spectacolului și cărțile sunt cele care generează cele mai multe locuri de muncă.

Forța de muncă din industria creativă: tânără, talentată și cu spirit antreprenorial

Angajații din industriile creative se diferențiază de forța de muncă din alte industrii:

Sunt tineri: Activitățile creative contribuie în mod semnificativ la angajarea tinerilor. În Europa, sectoarele CCI au angajat în 2013 mai multe persoane cu vârsta cuprinsă între 15 și 29 de ani decât oricare alt sector. În Europa Centrală și de Est, în medie, tinerii au ocupat cu 1,3% mai multe locuri de muncă în economia creativă decât în cadrul economiei în ansamblul ei.

Au productivitate ridicată: Locurile de muncă din unele din industriile culturale și creative CCI contribuie la PIB cu mai mult decât media pe ansamblul economiei. În China, sectorul de film și televiziune a generat în anul 2011, per angajat, o valoare adăugată cu 78% mai mare decât valoarea medie din economie, conform Oxford Economics.

Sunt independenți și au spirit antreprenorial: Sectoarele CCI au fost dintotdeauna fragmentate, iar activitatea creatoare a fost generată de afaceri mici și de indivizi. Mai mult de jumătate (53%) din dezvoltatorii canadieni de jocuri spun că sunt operatori independenți. În SUA, artiștii au o probabilitate de 3,5 ori mai mare de a fi proprii lor angajați

decât în restul economiei americane.

Au un nivel ridicat de educație: Angajații din industriile creative și culturale sunt, de obicei, mai educați decât media. În Brazilia, angajații CCI aveau, în anul 2010, cu 17% mai mulți ani de pregătire decât media națională a forței de muncă.

Piața europeană a industriilor culturale și creative

Europa reprezintă a doua piață ca mărime, cu venituri de 709 miliarde USD (32% din veniturile globale totale) și 7,7 milioane de locuri de muncă (26% din numărul total de locuri de muncă în sectoarele CCI de la nivel global). Economia culturală a Europei își are rădăcinile în istorie și continuă să fie un generator de tendințe pe scena globală.

Economia creativă din Europa este stimulată de un puternic suport public, prin intermediul achizițiilor, stimulentele financiare și fiscale, subvențiilor și locurilor de muncă din sectorul public. În anul 2013, guvernele din cadrul UE28 au alocat aproape 68,6 miliarde USD din cheltuielile publice serviciilor culturale. Acest larg suport public este acum amenințat de reducerile bugetare. Înainte de criza financiară din anul 2008, cheltuielile publice cu serviciile culturale înregistrau o rată anuală de creștere de 5%; de atunci, însă, ele au scăzut cu o medie anuală de 1%. Deși reprezintă doar 1% din cheltuiala publică, suportul guvernamental continuă să aibă un rol esențial în stimularea acestor industrii.

Punctul forte al sectoarelor CCI europene este reprezentat de concentrarea unică de instituții de artă și de patrimoniu. Șapte din cele mai vizitate zece muzee din lume se găsesc în Europa (de ex: trei în Paris, două în Londra) și 30 din "Orașele Creative" definite de UNESCO sunt europene – fapt care face din Europa o destinație culturală de clasă mondială, ce a atras 52% din turismul internațional în anul 2013.

0 forță de muncă extrem de talentată în domeniul cultural

Cu o populație densă și educată, o piață puternică pentru cultură și o moștenire istorică unică, Europa este renumită pentru liderii corporatiști din industriile creative: Universal Music Group conduce industria muzicală, în vreme ce Endemol conduce sectorul de televiziune. Printre liderii europeni din industria de publishing se numără Pearson și Hachette Book Group. Ubisoft și Supercell sunt lideri în domeniul jocurilor video, iar Publicis și WPP în advertising. De asemenea, Europa este un loc al creării și dezvoltării de noi modele de afaceri, cum ar fi Spotify și Deezer din domeniul serviciilor de online streaming pentru muzică.

Economia creativă și culturală europeană este construită pe două direcții de învățare: o concentrare puternică de creatori și o rețea densă de școli de artă și cultură. Forța de muncă europeană din domeniul cultural include peste 500.000 de scriitori și peste 1 milion de compozitori de muzică și creatori de texte.

Europa este regiunea de unde provin cei mai mulți creatori și dispune de o concentrare unică de școli și universități care dezvoltă abilități specifice industriilor creative și culturale. În Europa, există peste 5.500 de universități, școli pre-universitare și școli post-universitare. Printre școlile dedicate artei și culturii se numără unele din cele mai prestigioase școli mondiale de arhitectură, arte interpretative, film, arte vizuale și design.

Construirea unui mediu legislativ echitabil

Competiția generată de nou veniți, precum așa-numitul grup GAFA (Google, Apple, Facebook și Amazon) și Netflix au pus în pericol fluxurile istorice de venituri. Această competiție a generat, totodată, modele inovatoare de venituri, cum ar fi aplicațiile speciale și streaming-ul. Pentru a menține intactă forța creativă și culturală a Europei, cadrul legislativ al Uniunii Europene privind protecția drepturilor de autor, precum și cel referitor la comerțul electronic trebuie adaptat

amenințărilor reprezentate de noii actori digitali. De asemenea, este necesară susținerea afacerilor creative emergente care au fost ținute pe loc întrucât nu reușesc să mențină o cotă decentă de venit din conținutul creat.

Sprijinirea afacerilor creative pentru creșterea liderilor culturali de mâine

Europa este afectată de lipsa unui număr semnificativ de companii de mărime medie în sectoarele creative. Companiilor de dimensiuni mai mici le lipsesc resursele financiare pentru a se extinde. Comisia Europeană a estimat, în cadrul unui studiu din 2013, că nevoia financiară pentru afacerile CCI europene s-ar situa între 8,7 miliarde USD și 14,5 miliarde USD. Europa a manifestat lentoare în dezvoltarea de noi campioni digitali. Ca să rămână un pionier în cadrul revoluției CCI, de natură disruptivă, Europa trebuie să învețe să creeze campioni digitali.



“Sectoarele CCI reprezintă, incontestabil, niște piloni cu mare potential ai economiei globale, însă ei se pot dovedi fragili, dacă nu sunt îngrijiți. Guvernele din întreaga lume încep să conștientizeze adevărata valoare economică a sectoarelor CCI, însă provocările la adresa creșterii acestora abundă.

Sectoarele CCI au nevoie de o structurare mai bună, de politici de suport și de o protecție puternică a conținutului creat. Pentru stimularea reală a potențialului lor economic, este necesar să găsim unui echilibru între creație, acces la creație (distribuție) și grijă față de moștenirea culturală. Sperăm ca acest raport unic al EY să contribuie la o mai bună înțelegere a acestor provocări și la o abordare mai eficientă pentru dezvoltarea pe termen lung a creativității și culturii,” concluzionează Elena Badea.

Studiul integral EY poate fi consultat [aici](#).

Schimbări în cadrul Biriș Goran

Gabriel Biriș, numit secretar de stat pentru legislație fiscală în cadrul Ministerului Finanțelor. Societatea Biriș Goran va continua să fie condusă de Victor Constantinescu, unul dintre cei doi actuali parteneri coordonatori, căruia i se va alătura Gelu Goran



Biriș Goran are plăcerea să anunțe că, lui Gabriel Biriș, unul dintre partenerii săi fondatori, i s-a propus să ocupe funcția de Secretar de Stat în cadrul Ministerului Finanțelor, urmând a fi responsabil de reforma legislativă în domeniul fiscalității.

Ministerul Finanțelor, condus de Ministrul Anca Dragu, l-a ales pe Gabriel în baza experienței sale îndelungate în probleme de fiscalitate și a eforturilor sale continue în lupta publică, pentru a realiza o reformă fiscală care va avea un impact pozitiv asupra dezvoltării țării. În ultimii nouă ani, ghiduri juridice internaționale l-au inclus pe Gabriel, precum și echipa de taxe a Biriș Goran, printre cei mai buni din țară.

Gabriel a acceptat funcția, iar numirea a fost deja publicată în Monitorul Oficial, vineri, 11 decembrie. Conform legislației în vigoare, Gabriel și-a suspendat activitatea în Baroul București.

Societatea Biriș Goran va continua să fie condusă de Victor Constantinescu, unul dintre cei doi actuali parteneri

coordonatori, căruia i se va alătura Gelu Goran în funcția de conducere în absența lui Gabriel. Departamentul de taxe va fi coordonat de Ruxandra Jianu, care a condus departamentul de taxe al Biriș Goran împreună cu Gabriel, clienții cunoscând-o și lucrând cu ea cu plăcere de mulți ani.

Partenerii Biriș Goran au adăugat:



[Ruxandra Jianu](#): „Desigur că ne va lipsi Gabriel, însă avem în continuare aceeași echipă puternică și aceleași resurse și know-how pentru a continua să oferim serviciile de asistență fiscală la cel mai înalt nivel de calitate și la standardele cu care s-au obișnuit clienții noștri de-a lungul tuturor acestor ani.”

[Victor Constantinescu](#): „Lucrez cu Gabi de mai bine de 10 ani. Deși ne pare rău că pleacă, numirea lui este o încununare a eforturilor sale neîncetate de a realiza o reformă fiscală, fără niciun câștig personal sau de altă natură în afară de acela de a vedea o reală îmbunătățire a mediului de afaceri din România. Avem nevoie de mai mulți oameni asemenea lui în guvern pentru a restabili încrederea, și vorbesc în numele întregii echipe din cadrul Biriș Goran atunci când afirm că sperăm să reușească. Și ne va bucura intoarcea lui când va veni momentul potrivit. Între timp, activitatea noastră se va desfășura ca de obicei, dat fiind că ne așteptăm ca toate domeniile noastre de practică să continue să se extindă. Ruxandra este un talent rar în domeniul fiscal, așa încât va continua, cu siguranță,



să asiste clienții și să extindă activitatea de consultanță fiscală în cadrul firmei.”

Despre Biriș Goran

Biriș Goran este o societatea de avocatură de business formată din peste 35 de avocați, înființată în 2006. Echipa Biriș Goran oferă o gamă largă de servicii juridice concentrându-și practica asupra unor domenii precum: taxele, tranzacțiile imobiliare, dreptul societar, antitrust/dreptul concurenței, finanțări, litigii, proprietate intelectuală, IT și media, achiziții publice, energie și insolvență. Practicile Biriș Goran au fost incluse cu regularitate printre firmele de avocatură de top din România în ghidurile juridice Chambers Europe și European Legal 500.

Reformele fiscale și transparența crescută la nivel internațional vor duce la creșterea necesarului de furnizare de date fiscale de către companii, arată un studiu PwC

București, 14 decembrie 2015 – Angajații din departamentele fiscale trebuie să-și schimbe fundamental modul în care folosesc și adună datele, dacă vor să facă față cerințelor tot mai mari de transparență fiscală, reformă și folosire a unor

sisteme informatice în procesele decizionale ale companiilor.

Cel mai recent studiu PwC, *Tax function of the future – Unlocking the power of data and analytics*, analizează provocările cu care se confruntă departamentele fiscale în procesarea și stocarea multitudinii de date, precum și motivele pentru care gestionarea informației cruciale pentru operațiunile fiscale a devenit foarte importantă.

Departamentele de taxe sunt unele dintre cele mai mari consumatoare de date din organizații, și petresc peste 50% din timp pentru culegerea datelor, în vreme ce doar 30% este alocat pentru analiza fiscală strategică, mulți dintre directorii fiscali declarând că este imposibil să găsească o soluție* pentru obținerea de date gata prelucrate pentru raportările fiscale.

Dat fiind că reforma fiscală și transparența sunt prioritare pe agenda guvernelor și pe cea a mediului de afaceri, raportul arată că mii de angajați din departamentele fiscale riscă să fie copleșiți de cerințele mari de date, cuplate cu sisteme nefuncționale, ducând la pierderi de bani și timp pentru organizațiile lor.

Departamentele fiscale se confruntă cu provocarea de a culege informații actuale de calitate, fiind puse în situația de a nu putea contribui strategic la deciziile de la nivel de companie. Informațiile fiscale se găsesc în multe locuri, cum ar fi sistemele de facturare sau platformele de vânzări și conțin adesea detalii insuficiente, fiind nevoie de o evaluare, coroborare și gestionare a lor pentru a le face utilizabile în scopuri fiscale.

Raportul subliniază faptul că multe dintre sarcinile privind datele ce revin departamentelor fiscale nu provin propriu-zis din probleme fiscale, ci din probleme de la nivelul companiilor. Este nevoie ca echipa de manageri fiscali să fie cea care să preia conducerea în comunicare și facilitarea

întâlnirilor cu diferite alte departamente din organizații, printre care tehnologia informației (IT) sau financiar, care să asigure o reprezentare adecvată și înțelegerea cerințelor fiscale.

“Lumea afacerilor se confruntă cu realitatea multiplicării cerințelor de prelucrare și stocare a datelor la nivelul organizațiilor, iar funcția fiscală nu va fi ocolită de acest proces. Se pierde prea mult timp cu colectarea și evaluarea ineficientă a datelor care nu sunt integrate. Este nevoie de soluții robuste, sigure, susținute de tehnologia potrivită pentru colectarea, verificarea și raportarea informațiilor fiscale”, a declarat Mihaela Mitroi, Liderul Departamentul de Consultanță Fiscală și Juridică, PwC România.

“Calitatea și actualitatea datelor trebuie să se îmbunătățească astfel încât departamentul fiscal să poată răspunde repede și în mod credibil cerințelor tot mai mari de transparență, să se poată asigura că rezultatele reflectă în mod adecvat implicațiile fiscale ale activităților companiei, precum și să poată contribui strategic la procesul decizional organizațional”, a adăugat Mihaela Mitroi.

Creșterea transparenței și cerințele de raportare mai stricte atrag de la sine solicitări mai dese de date din partea autorităților, cărora departamentele fiscale vor trebui să le răspundă. Această nevoie va crește pe măsura implementării unor inițiative precum raportul privind Erodarea Bazei Impozabile și Transferul Profiturilor (BEPS) al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), ce include necesitatea raportării pe fiecare jurisdicție în parte (CbCR).

PwC estimează că departamentele fiscale își vor schimba fundamental modul în care folosesc și privesc datele prin utilizarea sistemelor de planificare a resurselor întreprinderii (ERP), instrumentelor de business intelligence (BI) și rețelelor online de informații fiscale, pentru a oferi informații gata prelucrate departamentelor fiscale.

“După cum arată tranziția de la culegerea datelor înspre analiza lor propriu-zisă ce conduce la procesul decizional, managementul fiscal presupune mai multe operațiuni decât simple baze de date. Îmbunătățirea modului în care datele sunt colectate și utilizate ar putea crea o deschidere în departamentele fiscale către tehnici de analiză a datelor rareori utilizate pentru informațiile fiscale – însă vitale în deciziile companiilor. Analiza tendințelor, planificări pentru fuziuni și achiziții în funcție de scenarii de tipul “ce-ar fi dacă”, precum și posibilitatea de a identifica incompatibilități în tratamentul fiscal – toate acestea arată că funcția fiscală a viitorului poate transforma datele în informații prelucrate în beneficiul companiilor”, a conchis Mihaela Mitroi.

Raportul PwC atrage atenția asupra faptului că, în actualul context al unei lumii a informației, departamentele fiscale vor fi nevoite să sporească vigilența în privința securității datelor, pentru a nu risca scurgerea sau publicarea unor informații confidențiale.

**Tehnologia fiscală: Crearea unor active strategice, sondaj realizat în anul 2013 de către PwC, în parteneriat cu Manufacturers Alliance for Productivity and Innovation (MAPI).*

Note

1. Pentru a vedea seria de rapoarte PwC *Tax Function of the Future*, vă rugăm accesați pwc.com/taxfunctionofthefuture

Contract de vânzare încheiat

ulterior deschiderii procedurii insolvenței

Regula de principiu consacrată de art. 46 alin. (1) din legea 85/2006, respectiv art. 84 din noua lege a insolvenței este aceea că, având în vedere situația de excepție în care se află debitorul prin intrarea în procedura de insolvență, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitorul insolvent, sub sancțiunea nulității absolute, nu mai pot fi făcute decât sub controlul persoanelor abilitate să monitorizeze procedura.

Se pune problema valabilității unui contract de vânzare încheiat ulterior deschiderii procedurii insolvenței, în contextul incidenței principiului validității aparentei în drept.

1) Principiile ocrotirii bunei-credințe a terțului achizitor cu titlu oneros și al asigurării stabilității circuitului civil nu înlătură nulitatea absolută în privința contractului de vânzare-cumpărare încheiat între societatea debitoare și cea pârâtă, întrucât principiul ocrotirii bunei-credințe nu este aplicabil în această ipoteză, câtă vreme nulitatea absolută vizează actul juridic principal încheiat între cele două părți contractante, iar pârâta intimată nu are calitatea de terț achizitor, deci de subdobânditor cu titlu oneros prin act subsecvent, ci de prim cumpărător, adevărat că sub titlu oneros. Principiul invocat de către intimată însoțește toate actele juridice atâta timp cât nu sunt sancționate cu nulitatea absolută, dar, odată intervenită o astfel de sancțiune, ceea ce poate salva actul juridic este excepția ce protejează pe terțul achizitor cu titlu oneros, iar nu principiul general mai sus enunțat (C.A. Timișoara, s. com., dec. nr. 47/2008, în BCA nr. 2/2008 și în Procedura insolvenței, vol. II, p. 375).

2) Potrivit dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 [art. 84 NLPI – n.n.], în afară de cazurile prevăzute la art. 49 [art. 87 NLPI – n.n.] sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule. Sunt exceptate de la sancțiunea nulității actele încheiate de debitor aflată în insolvență, autorizate de către judecătorul-sindic, respectiv actele încheiate în perioada de observație, în cadrul activităților curente, fie sub supravegherea administratorului judiciar (dacă debitorul a solicitat reorganizarea și nu i-a fost ridicat dreptul de administrare), fie sub conducerea administratorului judiciar (dacă debitorului i-a fost ridicat dreptul de administrare). Dacă instanța de fond respinge acțiunea în constatarea nulității pe considerentul că a operat principiul validității aparentei în drept – error communis facit ius –, regulă de drept menită să înlăture efectele nulității actului juridic civil încheiat într-o situație de eroare comună, obștească, atunci instanța de fond a aplicat eronat dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței [art. 84 NLPI – n.n.] la situația de fapt stabilită. Astfel, din simpla lectură a textului de lege menționat, se observă că acesta nu distinge după cum actele ce intră în sfera sa de reglementare au fost încheiate după pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței sau în intervalul de timp dintre pronunțare și publicarea hotărârii în Buletinul procedurilor de insolvență, toate aceste acte fiind nule. O asemenea distincție nici nu ar fi justificată dacă avem în vedere scopul introducerii acestei sancțiuni, respectiv pentru a împiedica debitorul ca, prin încheierea unor asemenea acte, să prejudicieze creditorii. Deschiderea procedurii insolvenței este definită de art. 3 pct. 4 lit. b) din Legea nr. 85/2006 [art. 5 pct. 25 NLPI – n.n.] ca fiind data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, în cazul în care cererea de deschidere a procedurii a fost formulată de un creditor, situație ce se regăsește în prezenta cauză, și

nu data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență, a efectuării mențiunilor în registrul comerțului ori a comunicării hotărârii către debitoare. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în cauză, nu sunt întrunite condițiile principiului aparenței în drept, pârâta nefăcând dovada erorii comune, invincibile, în care s-a aflat, respectiv a bunei sale-credințe mai presus de orice îndoială. În acest sens, în doctrina juridică s-a menționat faptul că persoana ce invocă acest principiu trebuie să fi fost într-o „eroare legitimă” în care ar fi putut să se afle orice persoană rezonabilă, în aceeași situație, sau o „eroare comună”, invincibilă. Aparența a fost definită ca existență a unor semne exterioare de natură să inducă terților credința în realitatea unor situații juridice, determinând, în condițiile legii, preeminența acelei situații față de realitate. În cadrul elementului material al ideii de aparență, este necesar să nu existe nicio îndoială în privința bunei-credințe a celui avantajat de ideea de aparență. Mai mult, aparența trebuie să fie în măsură, din punct de vedere psihologic, să creeze credința oricărui subiect de drept prudent că este vorba de legitimitatea dreptului celui cu care se dorește să se intre într-un raport juridic, credință formată în baza unui riguros examen al circumstanțelor situației juridice (C.A. Ploiești, s. civ., dec. nr. 305/2011, în CAPLBJ 2011, I, p. 126 și în BCA nr. 5/2011, p. 23).

Acesta este un extras din lucrarea „Noul Cod al insolvenței adnotat cu doctrină, jurisprudență și explicații”, de Viorel Terzea. Puteți comanda cartea cu o reducere de 30% [aici](#).